

РЕШЕНИЕ

№ 4291

гр. София, 05.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 26.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2752** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Г. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ по Протокол от 01.02.2010г. на районната местна комисия по чл.8, ал.2 от Закона за уреждане правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове (ЗУПГМЖСВ) при район „С.“, Столична община и срещу РЕШЕНИЕ на кмета на район „С.“, обективизирано в ПИСМО рег. № ЖНО2-9400-36/ 16.03.2011г. С оспорваното Решение от 01.02.2010г. местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ (комисията по чл.8) е приела, че жалбоподателят С. няма право да бъде включен в окончателния списък на правоимащите лица по чл.7 от Правилника за прилагане на ЗУПГМЖСВ. С процесното Писмо от 16.03.2011г. кметът на район „С.“ по същество е потвърдил Решението на комисията по чл.8 ЗУПГМЖСВ.

В жалбата и в писмените бележки по същество на спора са изложени доводи от които може да се направи извод, че се претендира недействителност на оспорваните актове, като постановени в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че по отношение на него са били налице предпоставките да бъде включен в списъка на лицата, имащи право на финансова компенсация, съгласно ЗУПГМЖСВ. Моли съда да отмени РЕШЕНИЕТО на районната местна комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ от 01.02.2010г., както и Решението на кмета на район „С.“ от 16.03.2011г. и да реши спора по същество като удовлетвори исканията, направени в жалбата, т.1 – т.7. Претендира да му бъдат присъдени разноски.

Представя Списък на разноските.

Ответникът – район „С.“, Столична община, редовно уведомен за образуваното съдебно производство – не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Към 31.12.2009г. жалбоподателят С. е бил притежател на жилищно спестовен влог в Държавната спестовна каса (ДСК) с № 12000, партида 14/ 347787, открит на 26.01.1981г. Това обстоятелство се установява с прието по делото копие от Спестовна книжка № 441356 (лист. 39-42). Не е спорно между страните обстоятелството, че към 31.12.1990г. жалбоподателят е имал 72 889 спестовни числа по смисъла на ЗУПГМЖСВ и ППЗУПГМЖСВ.

С Молба – декларация от 10.12.2009г. (л.44, 45) жалбоподателят е сезирал районната администрация на община „С.“ с искане да бъде картотекиран като крайно нуждаещ се от жилище. Видно от изложеното на последна страница, картотекирането му е било необходимо за включване в окончателния списък за получаване на парична компенсация за жилище, придобито след 03.08.1992г. На същата дата - 10.12.2009г., жалбоподателят е подал и Заявление до комисията по чл.8 ЗУПГМЖСВ (л.25, 26) за установяване правото си на компенсация по чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ, ведно с приложени и изчерпателно изброени документи, удостоверяващи твърдените от него факти и обстоятелства.

По това Заявление комисията по чл.8 ЗУПГМЖСВ е постановила процесното Решение по Протокол от 01.02.2010г. в което е приела, че жалбоподателят не отговаря на условията на ЗУПГМЖСВ, тъй като е собственик на апартамент, придобит по наследство, с данъчна оценка за 2009г. 94 099 лева и следователно няма право да бъде включен в списъка по чл. 7 ППЗУПГМЖСВ.

Със Заявление вх. № НО2 9400-36/ 21.12.2010г. (л.9) жалбоподателят е направил искане до комисията по чл.8 ЗУПГМЖСВ да му бъде предоставено писмено решението по неговото Заявление от 10.12.2009г. с вх.ЗНСС-С-Р-51. По това Заявление кметът на район „С.“ се е произнесъл с оспорваното Писмо рег. № ЖНО2-9400-36/ 16.03.2011г.

За установяване на твърдените от страните факти по делото са приети и не са оспорени относими към спора писмени доказателства: Заявление рег. № 94-Р-333/ 28.12.2010г. (л.12); Нотариален акт (НА) за дарение на недвижим имот на низходящ № 106/ 30.11.1992г. (л.15); Удостоверение за наследници № 1982/ 03.07.2009г. (л.16); Копие от сметка № 2114- (л.17); Декларация по чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ (л.20, 21); Копие от приходна квитанция за платен данък недвижими имоти и данъчна оценка на процесния имот към 30.11.2009г. (л.47) и Заявление – обяснение от 10.12.2009г. (л.49), които ще бъдат съответно коментирани при формиране на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно изричната разпоредба на чл.98, ал.2 АПК когато жалбата е отхвърлена от горестоящия административен орган, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт. Следователно в настоящия случай предмет на съдебния контрол за законосъобразност е РЕШЕНИЕ по Протокол от 01.02.2010г. на районната местна комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ, тъй като с оспореното Писмо рег.

№ ЖНО2-9400-36/ 16.03.2011г. кметът на район „С.“ по същество е потвърдил първоначалния акт.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол. Настоящият състав приема, че Решението за отказ на комисията да включи жалбоподателя в списъка на правоимащите по чл.7 пряко и непосредствено засяга неговия законен интерес да придобие право на финансова компенсация на жилищно-спестовен влог в ДСК.

Съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства към кой момент актът е бил редовно съобщен на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид релевираните от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорваното Решение на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен административен орган, съгласно §11, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗУПГМЖСВ (ПЗР ЗИД ЗУПГМЖСВ), приложимата редакция ДВ, бр.44 / 2009г.

Оспорваното Решение е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос.

Отказът е постановен в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона:

Съгласно приложимата разпоредба на §11, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУПГМЖСВ (редакцията ДВ, бр. 44/ 2009г.) - в срок до 31 декември 2009г. включително притежателите на жилищно-спестовни влогове, открити до 31 декември 1990г. и престояли повече от 5 години към тази дата, които не са декларирали правата си, доказват правото си на компенсация по чл.2, ал.1 пред местните комисии към общините по чл.8, ал.2.

В чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ (редакцията ДВ, бр. 100/ 2008г., в сила от 21.11.2008г.) изрично и изчерпателно са установени условията, на които трябва да отговарят лицата за да придобият право на компенсация по този закон: а) да не притежават в страната и в чужбина жилищни имоти или вили, годни за постоянно обитаване, или ако притежават такива, то тяхната стойност по приложение №2 от Закона за местните данъци и такси да не надхвърля 60 000 лева.; б) да са картотекирани в общините по реда на Закона за наемните отношения с жилищни нужди по чл.11, ал.1, т.1-5 от Наредбата за разпределяне и продажба на жилища и в Министерството на вътрешните работи - по ведомствената наредба за разпределяне и продажба на жилища; в) да не са прехвърляли жилищни имоти на други лица след 1 януари 1981г. с изключение на освобождаване или ликвидиране на съсобственост; г) да не притежават имущество на обща стойност, по-голяма от 60 000 лв. в налични парични средства по влогове, акции, дивиденди, произведения на изкуството, нумизматика, филателия, моторни превозни средства, селскостопански земи, фабрики, магазини, ателиета и други основни и оборотни фондове и средства по цени, определени по ред и условия, установени от правилника за прилагане на закона (обявен за противоконституционен с РКС № 10/ 03.12.2009г., ДВ,

бр.97/ 2009г.).

Редът и условията за определяне стойността на притежаваното имущество по чл.2, ал.1, т.1 са установени в ППЗУПГМЖСВ – чл.3. Съгласно тази норма стойността се установява към датата на включване в списъците на правоимащите по чл.5, ал.1 ППЗУПГМЖСВ и се определя по данъчната оценка съгласно приложение № 2 към Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) за жилищни, вилни и други имоти в и извън границите на населените места.

В процесния случай не е спорно между страните и това обстоятелство е установено с писмени доказателства, че през 1992г. жалбоподателят е придобил собствеността върху недвижим имот – апартамент №10, намиращ в [населено място], [улица], целия с площ от 76.25 кв.м., ведно с прилежащото му таванско помещение и б. 46 върху сто идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху държавна земя. Не е спорно и обстоятелството, че оценката на този имот, определена за 2009г. при условията на приложение №2 ЗМДТ е в размер на 94 099.70 лева. Това обстоятелство е установено и с приети по делото писмени доказателства – приходна квитанция за внесен данък сгради и данъчна оценка.

Спорен е въпросът към кой момент е следвало да се извърши преценката за стойността на притежавания от жалбоподателя имот, предвид изискването на чл.2, ал.1, т.1 ЗУПГМЖСВ тази стойност да е по-малка от 60 000 лева. По аргумент от чл.3, ал.1 ППЗУПГМЖСВ настоящият състав приема, че стойността на процесния имот е следвало да бъде определена към 20.05.2009г. след която дата за жалбоподателя като притежател на жилищно-спестовен влог по смисъла на §11, ал.1 ПЗР ЗИД ЗУПГМЖСВ е възникнал законен интерес да бъде включен в списъците на правоимащите по чл.7 ППЗУПГМЖСВ. Предвид на това законосъобразно комисията по чл.8 ЗУПГМЖСВ е приела, че към относимия период жалбоподателят не е отговарял на условията на чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ тъй като е притежавал в страната имот, годен за постоянно обитаване, чиято стойност определена съобразно приложение №2 ЗМДТ надхвърля 60 000 лева.

Извън горното и само за пълнота на изложението следва да се отбележи и обстоятелството, че жалбоподателят не е отговарял и на второто изискване на чл.2, ал.1 – да е бил картотекиран в общината по реда на Закона за наемните отношения с жилищни нужди. Твърденията на жалбоподателя, както и приетите по делото писмени доказателства сочат, че последният е направил искане да бъде картотекиран като крайно нуждаещ се от жилище в същия ден в който е подал и заявлението за установяване правото си на компенсация по чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства производството по картотекиране на жалбоподателя да е приключило с влязъл в сила акт.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че както към датата на подаване на Заявлението, така и към датата на постановяване на оспорваното Решение по отношение на жалбоподателя не са били изпълнени кумулативните предпоставки, установени в чл.2, ал.1 ЗУПГМЖСВ, за включване в списъците на правоимащите.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ по Протокол от 01.02.2010г. на районната местна комисия по чл.8, ал.2 от Закона за уреждане правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове (ЗУПГМЖСВ) при район „С.“, Столична община.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

АДМИНИСТРАТИВЕН

Боряна Петкова